

svær, som den ærede Taler betegnede det, men personligt Ansvar — imod Sogneforstanderskabet eller eventuelt imod den Deel deraf, som har fremkaldt en ulovlig Beslutning. Det er ingenlunde noget Nyt. Jeg skulde formene, at Sogneforstanderskaberne og deres forskjellige Forretningsførere, Sognepræsten, Forstanderskabets Formand o. s. v., i dette Dieblik staae fuldstændigt til Ansvar for de ulovlige Handlinger, de begaae, og der er altsaa ikke Tale om nu at lægge et Ansvar paa en, efter den ærede Rigsdagsmands Mening, temmelig umyndig eller uvidende Sogneforstander, istedetfor paa den forholdsviis kundige Sognepræst. Der er kun Tale om fra Amtsgemeindens Side at kunne gjøre et Ansvar gjældende, som det nu ubetinget staaer i Regjeringens Magt at gjøre gjældende imod den, der som Forretningsfører for Sogneforstanderskabet har handlet ulovligt. — En anden Anke mod Lovudkastet, der heller ikke her instituerer noget Nyt, er den, at det er tilladt at klage over Andres Paaligning i Communen. Man maatte ikke have været Medlem af et Amtsråd igjennem en Række af Aar, før ikke at vide, at der nu meget hyppigt klages, ikke alene over, at vedkommende Klager ved Paaligningen er sat for høit, men ogsaa over, at Andre ere satte for lavt, og det er altsaa ikke noget Nyt, her foreslaaes. — Et andet Punkt, hvori jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand er gaaet ud fra en feilagtig Forudsætning, er det, at der ikke skulde eksistere nogen Kassebeholdning for Communen. Uden Kassebeholdning kan ingen Forretning, privat eller offentlig, føres; det er nødvendigt at have en Kassebeholdning, og jeg troer ikke, at de i Lovudkastet foreslaaede Optræningsterminer vilde lægge nogensomhelst Vanstellighed i Veien for at føre Communens Forretninger paa en tilfredsstillende Maade. — Endvidere beklagede den ærede Taler, at Lovudkastet ikke havde indladt sig paa at bestemme, at Paaligning til Communen kan finde Anvendelse paa Folk udenfor samme; men det beroligede mig dog noget, at det ærede Medlem udtalte, at han ikke selv vidste, paa hvilken Maade en saadan Bestemmelse skulde tages. Jeg troer, at det er en Opgave, hvorpaa man har anvendt — jeg siger ikke spildt — en Deel Tid og

Uleilighed, for at løse den, uden at det dog hidtil er lykkedes, og man har derfor indtil videre holdt sig til det fra gammel Tid Bestaaende, nemlig at der i Communen kun kan paalignes personlige Byrder paa dem, som have Bopæl der. Saafremt det imidlertid kunde lykkes den ærede Taler, eller det ærede Thing, at finde en passende Form for Paaligning paa udenfor Communen Boende, skal jeg ikke være uwillig til at gaae ind derpaa. — Der er endnu en mindre Bidsfarelse fra det ærede Medlems Side, som jeg ligeledes skal berøre, den nemlig, at Lovudkastet skulde bestemme, at Amtsrådsmedlemmerne skulde have Diæter eller Rejsegodtgjørelse, jeg erindrer ikke, hvilket Udtryk det ærede Medlem brugte. Der staaer imidlertid ikke i Lovudkastet, at de skulde have Rejsegodtgjørelse, men at de kunne faae en saadan, og deri ligger allerede en betydelig Forskjel. Jeg vil meget gjerne troe, at Rejserne til Amtsrådsfamlingerne i det Amt, hvor den ærede Taler er bedst bekendt, forholdsviis ikke ere af nogen Betydning, men den ærede Taler vil dog vistnok fra sit tidligere Ophold i en fjernere Provinds af Landet mindes, at vi der have Amter, hvor Veien til Amtsrådsfamplingspladsen er saa lang, at et enkelt Medlem af Amtsrådet hver Gang maa tilbagelægge 8, 9 til 10 Meil frem og ligesaa langt tilbage. Jeg vil, som sagt, indtil videre holde mig til det ærede Medlems Slutningsbemærkning, idet jeg udtaler det Ønske, at det virkelig vil lykkes os ved forholdsviis mindre Vædringer i Udcastet at vinde ogsaa hans Stemme for det.

Med det Samme, jeg har Ordet, skal jeg gjøre adskillige Bemærkninger til, hvad der er fremsført om Lovforslaget, dog saaledes, at jeg lader uomtalt Alt, hvad der er fremsført om Skolevæsenet, om Fattigvæsenet, om hvad der angaaer en anden Fattiglovgivning, kort sagt Alt, hvad der efter min Forstaaelse ligger udenfor et Lovudkast om Styrelsen af Sognecommunernes og Amternes kommunale Anliggender, eller dog i alt Fald staaer i fjernere Forbindelse dermed. En af de nye Bestemmelser, som have vakt Anstød hos flere ærede Medlemmer, er den, der er optagen i § 2, om at Amtsrådet skal kunne paalægge Sogneforstan-